

לקט מקורות לט"ו בשבט לגיל הרך

עריכה: גני בית דניאל

כך הולכים השותלים

מילים: יצחק שנהר,
לחן: ידידיה אדמון

כך הולכים השותלים,

רון בלב ואת ביד,

מן העיר ומן הכפר,

מן העמק מן ההר.

בט"ו בשבט.

למה באתם,

השותלים?

נכה בקרקע ובצור

וגומות סביב נחפור

בהרים ובמישור

בט"ו בשבט

בט"ו בשבט

מה יהא פה,

השותלים?

שתיל יבוא בכל גומה

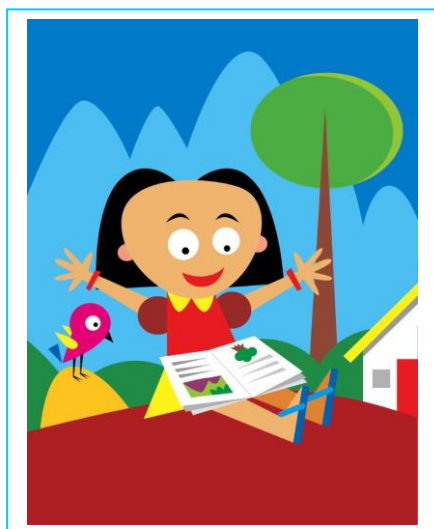
יער עד יפרוש צילו

על ארצנו ערומה

בט"ו בשבט

בט"ו בשבט

לשמיעת השיר לחצו כאן

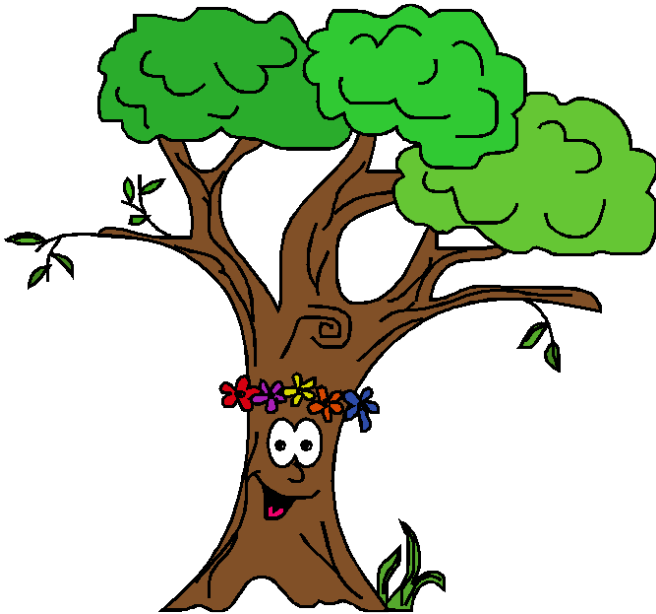

כל בן ובת
עץ נוטעים בט"ו בשבט
חופרים גומה באדמה
ועומדים סביב

ידיים לצדדים שולחים
מתמתחים ומתמתחים
מתנועעים מצד אל צד
שגם העץ ילמד

ט"ו בשבט

מילים: עודד אבישר
לחן: שרה לוי תנאי

ט"ו בשבט, ט"ו בשבט,

חג היום לגן,

חג לפרח, חג ליער,

חג לכל אילן

ארץ זבת חלב ודבש

מה נשתנה סדר ליל ט"ו בשבט מסדר ליל פסח?

שבסדר ליל פסח אנו אוכלים מצות – הלילה הזה כולו פרות.

שבסדר ליל פסח אנו שותים יין בצבע אחד – הלילה הזה היינות בצבעים שונים.

שבסדר ליל פסח אנו מספרים ביציאת מצרים - הלילה הזה אנו מספרים על

יופייה של הארץ ומשבחים את פירותיה.

צדיק כתמר (תהלים צב יג)

צדיק כתמר יפרח ,

כארז בלבנון ישגה.

כל ה גן לבש לבן / א. נאמן

כל הגן לבש לבן, תכלת וארגמן,

יום הולדת לאילן כל פרח רן.

לשמיעת השיר לחצו כאן

השקדיה פורחת

מילים: ישראל דושמן
לחן: מנשה רבינא

השְׁקֵדִיָּה פּוֹרַחַת,
וְשִׁמְשׁ פֹּז זּוֹרַחַת.
צִפְרִים מְרֹאשׁ כָּל גֵּג
מְבִשְׂרוֹת אֶת בּוֹא הַחֶג:

ט"ו בשבט הגיע – חג האילנות!
ט"ו בשבט הגיע – חג האילנות.

הָאֶרֶץ מְשׁוֹעֵת:
הַגִּיעָה עֵת לְטַעַת!
כָּל אֶחָד יִטַּע פֹּה עֵץ,
בְּאֵתִים נִצָּא חוֹצֵץ:

ט"ו בשבט הגיע – חג האילנות!
ט"ו בשבט הגיע – חג האילנות.

נִטַּע כָּל הָר וְגִבְעָה,
מִדָּן וְעַד בְּאֵר-שֶׁבַע:
וְאֶרְצֵנוּ שׁוֹב נִירֶשׁ-
אֶרֶץ זֵית וְצֶהָר וְדָבֶשׁ.

ט"ו בשבט הגיע – חג האילנות!
ט"ו בשבט הגיע – חג האילנות.

לשמיעת השיר לחצו כאן

אדון משה / חיה שנהב

אדון משה, אדון משה.
אינו מרשה, אינו מרשה.
לילדים, לילדים.
לקטוף שקדים, לקטוף שקדים.

אדון משה, אדון משה.
אולי תרשה, אולי תרשה.
לילדים, לילדים.
לקטוף שקדים, לקטוף שקדים.

אני מרשה, אני מרשה.
אומר משה, אומר משה.
לילדים, לילדים.
קיטפו שקדים, קיטפו שקדים.
קוטפים שקדים, קוטפים שקדים.
הילדים, הילדים.
עכשיו לטעום ממהרים,
אך השקדים כולם מרים.

עץ / דתיה בן דור

ציפורים מזמרות לי באופן קבוע.

פרפרים נושקים לי,

מלטפת הרוח,

ולנגד עיני כל האופק פתוח.

ובלילה, כשכולם ישנים אז מה?

בלילה אני מאזין לדממה

ושומע

איך נושמת האדמה,

איך פרות מבשילים,

איך יורדים הטללים.

ובתוך ענפי ישנים גוזלים

ואני שומר על שנתם.

אני אוהב אותך – אמרתי

והלכתי אל גני

ונטעתי לי עץ

מול חלוני.

פעם שאלתי עץ:

עץ, איך זה להיות עץ?

אתה בודאי מתלוצץ

אמר העץ

לא ולא אמרתי

ברצינות גמורה

זה טוב או רע?

רע? ! תמה עץ. מדוע?

ולא איכפת לך שאתה תקוע כל השבוע?

אינני תקוע

אני הרי נטוע

ולא מתחשק לך לפעמים

ללכת לבקר חברים,

או לראות מה נשמע במקומות אחרים?

אין צורך לנוד ונוע.

בפרדס
מירב האוסמן

בפרדס על העץ

תפוזים וקלמנטינות

בפרדס על העץ

אשכוליות ומנדרינות

אתפס על הסולם

ואהיה מעל כולם

ואקטוף תפוזים מלוא הסל

ראו מה יש לי בסל – פרי הדר פרי הדר נהדר..

ולס להגנת הצומח / נעמי שמר

כבר פורחים נרקיסים בשמורות הטבע

מרבדים נפרשים בשפלת החוף

כלנית וכרכום, אלף גון וצבע

והחוק שאומר - כאן אסור לקטוף!

רק עלי אין החוק משגיח

רק עלי איש אינו שומר

לו היו לי עלי גביע

אז, היה מצבי אחר.

ציפורים נדירות כבר דוגרות בסלע

אילנות נדירים נשמרים לחוד

איילות נבהלות מסתכלות בשלט

בו כתוב בפירוש ש- אסור לצוד!

רק עלי עוד לא שמו שלט

מסביב אין לי כל גדר

לו הייתי - נאמר - איילת

אז היה מצבי אחר!

אדוני, היזהר, אל תיגע באיריס!

צבעוני-ההרים הוא מחוץ לתחום!

כל גבעה נישאה בשולי העיר היא -

שטח בר מגודר ואיזור רשום!

אז אני לפעמים חושבת

כי היה זה אולי רצוי

לו הייתי נרקיס או רקפת

או אפילו איזה בן חצב מצוי

הסתכלו מה שקורה לי בדרך:

כל אחד עובר, חוטף, קוטף -

קולע לו זר

לו הייתי חיה או פרח

אז היה מצבי אחר!

לשמיעת השיר לחצו כאן

בשדה / אריאלה סביר

בשדה השקדיה פורחת

החמה חיוך של אור שולחת

וציפור שורקת שיר מזמור קטן :

יום הולדת לאילן

חרוב

חוני המעגל היה הולך בדרך. ראה אדם נוטע חרוב. אמר לו: החרוב לכמה

שנים טוען פרי?

אמר לו: לשבעים שנה. אמר לו: כלום יודע אתה שתחיה שבעים שנה?

ענה לו: אנוכי מצאתי את העולם מלא בחרובים: כמו שנטעו אבותי לי, אטע אני

לבני.

(תלמוד בבלי, מסכת תענית, כ"ג, ע"א)

שנים עשר הירחים / נעמי שמר

באייר הכל צמח

בסיוון הבכיר

בתמוז ואב שמחנו

אחר קציר

תשרי, חשוון, כסלו, טבת

חלפו, חלפו ביעף

גם שבט, אדר, ניסן, אייר,

סיוון, תמוז ואב

ובבוא אלול אלינו

ריח סתיו עלה

והתחלנו את שירנו

מהתחלה.

בתשרי נתן הדקל

פרי שחום נחמד

בחשוון ירד יורה

ועל גגי רקד

בכסלו נרקיס הופיע

בטבת ברד

ובשבט חמה הפציעה

ליום אחד.

באדר עלה ניחוח

מן הפרדסים

בניסן הונפו בכוח

כל החרמשים

שיר לאהבה

להקת גאיה

יחד לב אל לב נפתח ונראה ת'אור שבשמיים

יחד לב אל לב נפתח בתקווה לאהבה

איך שהלב נפתח חובק את העולם

ובקריאה גדולה

נשיר לאהבה

אמרו הכל אפשר

זה לא מאוחר

השחר כבר עלה... זמן לאהבה

יחד לב אל לב נפתח ונראה ת'אור שבשמיים

יחד לב אל לב נפתח בתקווה לאהבה

ורק אם נאמין ובלי שום דאווין בדרך העולה

זה שיר לאהבה

[לשמיעת השיר לחצו כאן](#)

הגשם של ט"ו בשבט

אגדה – עבודה ענת שפיץ

זה קרה בט"ו בשבט. ירד גשם. שלמה המלך ישב בארמון שלו מול הראי. הוא הביט בדמותו בראי. שלמה המלך חשב: "איזה פתח יפה יש לי. זה הפתח הכי יקר בעולם. מעגנו לדעת כמה הוא שונה."

המלך קרא לכל השרים החשובים שלו ואמר להם:
"שרים נכבדים, אתם יכולים לומר לי כמה שונה הפתח שלי?"

והשרים ענו: "זה פתח יקר מאד, הוא שונה מליונים."
"אבל כמה מליונים?" שאל המלך.

המלך החליט לאסוף את כל החכמים בארצו, והחכמים נגידו לו כמה מליונים שונה הפתח.

חכמים רבים הגיעו מפל קצות הארץ לארמון של המלך.

המלך אמר לחכמים: "חכמים נכבדים אתם רואים את הפתח היפה שלי? מה אתם אומרים – כמה הוא שונה?"

"המון, " אמרו החכמים. "הפתח הזה שונה בליונים."
"אבל כמה בליונים?" שאל שלמה המלך.

קרא המלך לכל העם: גברים ונשים, זקנים וילדים.

וכלם עמדו מול הארמון, וכלם ראו את הפתח היפה.

והמלך אמר: "הביטו בפתח היקר שלי הוא עשוי מזזהב ומקשט באבנים יקרות.

כמה הוא שונה לדעתכם?"

כָּלֶם עָנּוּ לוֹ יַחַד: "הוּא שׁוֹה טְרִילִיוֹנִים"

אָבֵל פְּתָאוּם קָם רוּעָה עֲנִי אַחַד. הַנְּעֻלִים שָׁלוּ הָיוּ קְרוּעוֹת וְגַם הַבְּגָדִים שָׁלוּ.
הַרוּעָה הָעֲנִי אָמַר: "הַכֶּתֶר שֶׁל אֲדוֹנֵי הַמֶּלֶךְ בְּאֶמֶת שׁוֹה הַרְבֵּה מְאֹד, מִלִּיוֹנִים,
בִּלְיוֹנִים אוֹ טְרִילִיוֹנִים. אָבֵל הַגֶּשֶׁם שִׁיּוֹרֵד עֲכָשָׂיו שׁוֹה יוֹתֵר מִמֶּנּוּ."

הַמֶּלֶךְ הַתְּרַגְּזוּ: "הַגֶּשֶׁם שׁוֹה יוֹתֵר מִהַכֶּתֶר שְׁלִי? אֵיךְ זֶה יָכֹל לִהְיוֹת?"

הֲלֹא הַכֶּתֶר שְׁלִי עָשׂוּי מִזָּהָב, וּמִקְשָׁט בְּאַבְנֵים יְקָרוֹת."

הַרוּעָה עָנָה: "נָכוֹן, אָבֵל אֶפְשָׁר לִחְיוֹת בְּלִי כֶּתֶר, וּבְלִי גֶשֶׁם אִי אֶפְשָׁר לִחְיוֹת. הַגֶּשֶׁם
שִׁיּוֹרֵד בְּט"וֹ בְּשֶׁבֶט הוּא גֶשֶׁם בְּעֵתוֹ – כְּלוּמַר גֶּשֶׁם שִׁיּוֹרֵד בְּזִמְנֵן הַנָּכוֹן. הַגֶּשֶׁם הַזֶּה
מְשַׁקָּה אֶת הַשָּׂדוֹת וְאֶת הָעֵצִים. אִם לֹא יֵרֵד גֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ, לֹא תִצְמַח חֵיטָה וְלֹא יִהְיֶה
לֶחֶם. בְּלִי הַגֶּשֶׁם הַזֶּה לֹא יִפְרָחוּ הָעֵצִים וְלֹא יִהְיוּ פְּרוֹת. הַגֶּשֶׁם שִׁיּוֹרֵד בְּט"וֹ בְּשֶׁבֶט,
רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָנוֹת, הוּא חֲשׂוֹב מְאֹד – אֵין יָקָר כְּמוֹהוּ!"

"אֶתָּה צוֹדֵק," אָמַר הַמֶּלֶךְ וְהַרְכִּין (כּוֹפֵף) אֶת רֹאשׁוֹ. וַיַּחַד עִם הַרֹאשׁ רָכַן (הַתְּכּוֹפֵף) גַּם
הַכֶּתֶר, כְּאֵילוֹ גַּם הוּא אָמַר: "נָכוֹן, אֶתָּה צוֹדֵק, הַגֶּשֶׁם שֶׁל ט"וֹ בְּשֶׁבֶט יָקָר יוֹתֵר
מִמֶּנִּי."